tuit illud iacob in p̄ceptum. et iſrl̄
in teſtamentū eternum. Dicens ti
bi dabo terram chanaan funiculū
hereditatis ur̄e. Cum eſſent nu
mero breui. paucıſſimi et incole eiꝰ.
Et ꝑtranſierunt de gente in gente.
et de regno ad ꝑplm alterum. Non
reliquit hominem nocere eis. et cor
ripuit ꝑ eiſ reges. Nolite tangere
xp̄os meoſ et in ꝓphetiſ meis noli
te malignari. Et uocauit famem
ſup terram et omne firmamentū
paniſ contriuit. Miſit ante eoſ ui
rū in ſeruum uenundatuſ ē io
ſeph. Humiliauerunt in compedibꝰ
pedes eiuſ ferrum ꝑtranſiit ani
mam eiꝰ donec ueniret uerbū eius.
Eloquium dn̄i inflammauit eum
miſit rex et ſoluit eum princeps